

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně pracovala nejdříve v Komisi jako dočasně přidělená národní expertka v období od 1. května 1998 do 30. dubna 2001, následně jako dočasná zaměstnankyně na základě smlouvy, jejíž platnost skočila dne 30. dubna 2004.

Od října 2003 podnikla žalobkyně kroky za účelem získání nového pracovního poměru jako dočasný pracovník od 1. května 2004. Žalobkyně uplatňuje, že jí bylo nabídnuto místo u Úřadu pro vyšetřování a disciplinární opatření, ale její přijetí bylo nakonec zmařeno pochybením ze strany služeb Komise. Žalobkyně tvrdí, že DG ADMIN (generální ředitelství pro personál a administrativu) ji odmítlo zaměstnat, neboť mělo za to, že dosáhla maximální doby šesti let trvání pracovního poměru. Žalobkyně se domnívá, že tento výklad je chybný, neboť se nemělo přihlížet ke třem prvním rokům, kdy působila v Komisi jako dočasně přidělená národní expertka. Tvrdí, že správa nakonec své pochybení připustila, avšak mezitím bylo místo, které jí bylo nabídnuto, zrušeno v návaznosti na restrukturalizaci.

Žalobkyně se svou žalobou domáhá náhrady škody, která jí údajně vznikla. Dovolává se porušení obecných zásad legitimního očekávání, právní jistoty, dobré víry, odůvodnění, transparentnosti, „*pater legem quam ipse fecisti legem*“, povinnosti řádného úředního postupu, práva být vyslyšen, postupu s řádnou péčí a služebního zájmu.

Žaloba podaná dne 13. září 2005 – Řecká republika v. Komise

(Věc T-344/05)

(2005/C 281/56)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: Ioánnis Chalkiás a Eléni Svoloπούλου)

Žalovaný: Komise Evropských společenství

Návrhy žalobkyně

- zrušit či změnit napadené rozhodnutí Komise ze dne 15. července 2005 o vyloučení z financování Společenství některých výdajů vynaložených členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) ⁽¹⁾;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím Komise, schvalující účetní závěrku záruční sekce EZOZF v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 729/70 ⁽²⁾ vyloučila z financování Společenství různé výdaje Řecké republiky v odvětví extenzifikačních prémie na zvířata, ovoce a zeleniny a orné půdy.

Žalobkyně se domáhá zrušení tohoto rozhodnutí tvrdíc především, že celý postup schválení účetní závěrky je neplatný z důvodu porušení článku 7 nařízení (ES) č. 1258/1999 ⁽³⁾, ve spojení s článkem 8 nařízení (ES) č. 1663/1995 ⁽⁴⁾, vzhledem k tomu, že se konzultace a dvojstranná jednání mezi žalobkyní a Komisí netýkaly přesného vyhodnocení výdajů, které by mohly být vyloučeny, zatímco výdaje, které byly vyloučeny, byly krom toho vynaloženy dříve než dvacet čtyři měsíců přecházejících písemnému sdělení Komise. Podle žalobkyně začíná období dvaceti čtyř měsíců mnohem později, než se domnívá Komise.

Pokud jde o opravu extenzifikačních prémie ve výši 100 %, žalobkyně napadá posouzení skutkového stavu Komisí a vytýká jí nesprávné skutkové zjištění a nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobkyně se krom toho domnívá, že uložení opravy ve výši 100 % porušuje hlavní zásady dokumentu Komise VI/5330/97 ze dne 23. prosince 1997, není odůvodněno a je zjevně nepřiměřené v tom, že neodpovídá řádnému užití posuzovací pravomoci Komise.

Pokud jde o opravu v odvětví orné půdy, žalobkyně napadá posouzení Komise, podle které bylo porušeno nařízení (ES) č. 3508/1992 ⁽⁵⁾, pokud jde o uznání zemědělských pozemků. Žalobkyně se mimoto domnívá, že zcela dodržela podmínky článku 15 nařízení (ES) č. 2419/2001 ⁽⁶⁾, pokud jde o správné kontroly a kontroly na místě. Krom toho žalobkyně uplatňuje nedostatečné odůvodnění a porušení zásady proporcionality.

Konečně, pokud jde o opravu v odvětví ovoce a zeleniny, žalobkyně se domnívá, že Komise chybně vyložila čl. 20 odst. 5 a 7 nařízení (ES) č. 1169/1997⁽¹⁾. V každém případě žalobkyně napadá odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o tuto kapitolu, a uplatňuje porušení zásady proporcionality.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 188 ze dne 20. července 2005, s. 36.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 729/70 ze dne 21. dubna 1970 o financování společné zemědělské politiky, Úř. věst. L 94 ze dne 28. dubna 1970, s. 13.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160 ze dne 26. června 1999, s. 103).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1663/95 ze dne 7. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 729/70 týkající se postupu schválení účetní závěrky záruční sekce EZOZF (Úř. věst. L 158 ze dne 8. července 1995, s. 6).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3508/92 ze dne 27. listopadu 1992 o zavedení integrovaného administrativního a kontrolního systému pro některé režimy podpor Společenství (Úř. věst. L 355 ze dne 5. prosince 1992, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2419/2001 ze dne 11. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství zavedený nařízením Rady (EHS) č. 3508/92 (Úř. věst. L 327 ze dne 12. prosince 2001, s. 11).

⁽⁷⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1169/97 ze dne 26. června 1997, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2202/96, kterým se stanoví režim podpor Společenství pro producenty některých citrusových plodů (Úř. věst. L 169 ze dne 27. června 1997, s. 15).

Žaloba podaná dne 14. září 2005 JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat v. Rada

(Věc T-348/05)

(2005/C 281/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat (Kirovo Cheptesk, Rusko) (zástupci: B. Servais, Y. Melin, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně:

- zrušení nařízení Rady (ES) č. 945/2005⁽¹⁾ ze dne 21. června 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 658/2002 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z, mimo jiné, Ukrajiny v rozsahu, v němž
 - rozšiřuje stávající antidumpingová opatření na jiné výrobky než je výrobek, který je předmětem šetření pro porušení čl. 1 odst. 1, čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 2, čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 384/96⁽²⁾ (dále jen „výchozí nařízení“); a
 - bylo jeho přijetím porušeno právo žalobkyně na obhajobu a procesní práva tím, že i) žalobkyně nebyla vyslyšena, jak požadovala podle čl. 6 odst. 5 výchozího nařízení a ii) Komise nesdělila odpovídajícím způsobem základní skutečnosti a úvahy, na základě kterých zamýšlela doporučit změnu rozsahu opatření, jak to požaduje článek 20 výchozího nařízení a tím, že pokud by nedošlo k těmto porušením, výsledek antidumpingového šetření by mohl být jiný; a
- uložení Radě náhrady nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně je ruskou společností specializovanou na výrobu fluoroplastových a chemických výrobků, léčiv a hnojiv, včetně dusičnanu amonného. Žalobkyně vyváží dusičnan amonný a jiná hnojiva do Společenství.

Žalobkyně se domáhá zrušení napadeného nařízení z důvodu, že porušuje čl. 1 odst. 1, čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 2, čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 výchozího nařízení tím, že rozšiřuje stávající antidumpingová opatření na výrobky jiné než je dotčený výrobek.

Dále tvrdí, že přijetím napadeného nařízení bylo porušeno její právo na obhajobu a její procesní práva tím, že i) nebyla vyslyšena, jak požadovala podle čl. 6 odst. 5 výchozího nařízení a ii) Komise nesdělila odpovídajícím způsobem základní skutečnosti a úvahy, na základě kterých zamýšlela doporučit změnu rozsahu opatření, jak to požaduje článek 20 výchozího nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 160, 23.6.2005, s. 1

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství. Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1.